

Lipovecz Iván főszerkesztő és
Babus Endre rovatvezető részére
HVG Szerkesztősége

Tisztelt Főszerkesztő Úr és Rovatvezető Úr!

Azt hiszem, téved Gerlóczy Ferenc, vagy szándékosan ferdít, amikor Kertész Imrére hivatkozva azt állítja, hogy nem sikerült szembenézni a magyarországi zsidósággal történetekkel, a nemzeti felelősség mértékével és nem sikerült értelmezni, kibeszélni azt.

Kétlem, hogy van még ország, ahol a második világháborús zsidó népirtásról ennyi film készült, ennyi irodalmi mű jelent meg és ennyi vita folyt. A felelősség kérdését számtalan történész- és közéleti vita, dokumentumfilm-sorozat boncolgatta. Legfeljebb arról lehet szó, hogy e felelősséget nem mindenki egyformán ítéli meg. „Az ügyben lényegesen előbbre tartó Németországról” beszélni sunyi és méltatlan összevetés, mely azt sugallja, mintha a két ország felelőssége azonos lenne.

A felvetett témára egyébként inkább az „elhallgatás”, mint az elfojtás minősítés illene (ha illene). Tudomásom szerint ugyanis az elfojtás freudi értelemben a nyíltan és tudatosan nem vállalt, alantas ösztönök be nem vallása. Kíváncsi vagyok, milyen ösztönök vezérelték a szerzőt és a szerkesztőséget, amikor e cikket Orbán Viktor összemázolt fényképével illusztrálták.

Bp, 2002 okt. 31.

Kiss Károly
1025 Budapest, Utas u. 5.

U.i. E pár sort a közlés szándékával írtam, de csak akkor egyezem bele, ha hiánytalanul jelentetik meg, az utolsó szakaszt is beleértve.